

10. november 2015

Kære politikere

Solidaritet og medborgerlig omsorg har i mange år været rodfastet i vort samfund også her i Norddjurs. For de verserende vindmøllesager ser det ud til, at dette grundsyn er blevet fortrængt. Grunden er store pengeinteresser kombineret med en stærk vindindustri og en svag forældet lovgivning, og desværre også mange inhabile politikere i Norddjurs omkring disse vindmøllesager.

Socialdemokratiske politikere har historisk set et nært forhold til begrebet solidaritet og omsorg for de udsatte, men med vindmøllesagerne i Norddjurs, har en markant topstyring tilsyneladende taget ansvarsfølelsen fra den enkelte politiker.

Måske har den grønne ideologi taget magten for en tid, men i en ikke fjern fremtid vil man nok erkende, - ja, vi har beskæmmet vor natur, men desværre har vi i vores iver for den grønne ideologi også frataget nogle af vore medborgere det mest fundamentale – deres hjem, hvor de skal finde ro og hvile til hverdagens udfordringer.

Det ser ud til, at vor Borgmester vil overdrive en god sags tjeneste og vil gå langt videre end målet for den grønne omstilling i 2020. Det vil uundgåelig blive en sag med mange tabere og kun få vindere. Enkelte vindere bor i Norddjurs, men de helt store økonomiske vindere bor udenfor kommunen.

Som i enhver anden krig er der tab og det gælder også i vindmøllekrigen i Norddjurs. Man kan derfor ikke undres over, at kommende vindmølleofre sammen med andre medborgere gør modstand og kæmper for ret og rimelighed, og først og fremmest for deres hjem.

I krig er det første offer som bekendt sandheden - det gælder desværre også i denne krig. Sandheden om, hvad man juridisk har ret til, hvordan man kan tolke og mistolke regler og love, så de ikke står i vejen for den grønne ideologi. Med de forskellige ministerier i ryggen er der mange muligheder, og hvis kommunen ikke vil benytte eksisterende regler for at beskytte borgerne, så bliver det utrygt for en del borgere i Norddjurs.

Der er utallige uenigheder mellem kommunen og borgere og borgere imellem om støjgrænser og afstandskrav. Hvad er skadeligt og hvad er ikke skadeligt.

Hvis vi blot lytter til de borgere der har levet med kæmpevindmøllerne i flere år, så bliver det hele meget enkelt. Her skal man ikke måle, beregne eller fortolke noget når de siger:

- ”Sandt at sige, har vi fået vores livskvalitet totalt ødelagt”
- ”Vi er desperate, og vores liv er sat på standby. Vi har fået frataget vores hjem”
- ”I begyndelsen tog vi væk hver eneste weekend for at få lidt søvn, men i længden kunne vi ikke holde til det. Det var ren tortur, og nu er vi flyttet”.
- ”Det føles som at være med i et ukontrolleret forsøg - det kan være et »RENT HELVEDE!!” - vindmølleopstiller løj og kommunen løj for os.
- ”Vi er tvunget til at flygte fra vores bolig, efter vi i 2013 blev nabo til 6 store vindmøller”.

Det er jo ikke for sjov, når folk flygter fra usælgelige huse eller bygger lydisolerede bunkers i kælderen for at få lidt nattesøvn når støjen er værst. Skal vi blot lukke øjne og øre og ignorere disse borgere som urimelige og utilregnelige?

Når nogen bliver ramt af et trafikuheld, lader vi dem ikke ligge i vejkanten, men tager os af dem. Vi analyserer hvad der skete og hvorfor, men ikke mindst hvordan vi kan hjælpe dem og undgå at det sker igen.

Kan vi overføre denne tankegang til vore medborgere og hjælpe dem der bliver ramt af gener fra kæmpevindmøller? Den logiske løsning er vel blot – placér kæmpevindmøller så de med sikkerhed ikke skader vore borgere. Det kan kommunen gøre hvis de vil.

I Miljøministeriets/Naturstyrelsens informationsblad Apropos kan man bl.a. læse, at moderne vindmøller ikke længere har støjende gearkasser. Desværre endnu en usandhed som skal tegne et billede af, at der ikke længere er problemer med støj. Sandheden er, at de kæmpevindmøller man opstiller i dag er med gearkasser. Beskæmmende kan man også læse, hvordan kommunen ved informationsmøder skal prøve at besnære borgerne med mad, vin og i nogle tilfælde selskabslege – og få det hele til at lyde som en kærkommen mulighed for samfundet. Desværre har vi også oplevet direkte usandheder fra kommunen (bevidst eller ubevidst), men som skal få det hele til at se mere trygt ud.

I virkelighedens verden drejer dette sig ikke om at være imod kæmpevindmøller, og på lang sigt er det ødelæggende for vindindustriens omdømme, at blive lagt for had, blot fordi man tror at kæmpevindmøller kan placeres, som man har placeret små møller gennem de seneste 30 år. Løsningen er jo blot at acceptere de gener møllerne har, og placere dem så borgere kan leve sikkert videre i deres eget hjem.

Dette er især en appel til socialdemokratiske kommunalpolitikere i Norddjurs – en opfordring til at være solidarisk med de borgere som har troet på dem, og som har valgt dem til at udvikle deres landsbyområder og ikke at afvikle dem. Det er også en appel til vor borgmester som sammen med sin gruppe kan få en afgørende rolle i en fredsbevarende indsats for at stoppe de mange begrundede bekymringer. Det kan blive en vindesak for byrådet, men ikke mindst for mange borgere i Norddjurs.

Danmarks CO₂-udledning er ca. 1 milliontedel af verdens CO₂-udledning. Selvom vi lader danskerne lide med kæmpevindmøller redder det ikke verden.

Spørgsmålet til Norddjurs Kommune er derfor:

Skal vi lukke øjne og øre og ignorere borgerne der bor bland kæmpevindmøller og betragte dem som urimelige og utilregnelige, eller skal vi lytte til deres advarsler og handle derefter?

Venlig hilsen

Poul B. Andersen

PS: En særlig tak til de kommunalpolitikere der på et tidligt tidspunkt valgte forsigtighedsprincippet som EU foreskriver og sagde ja til vindenergi, men nej til kæmpevindmøller nær beboelse.

Få mere information om kæmpevindmøller og borgere på www.kæmpevindmøller.dk